

Αγαπητή Σύνταξη.

Με αφορμή μιας συνέντευξης πρωινής ραδιοφωνικής εκπομπής, θέλω με την άδειά σας να εκφέρω μερικές απόψεις μια και οι εδώ «καρεκλοκένταυροι ηγέτες» μας, το παίζουν «Κασσάνδρες» ειδικά μερικοί που η δημοσιότητα, τους έγινε πάθος.

Μια παρέκβαση: να ευχαριστήσω το φίλο μου, Λάμπρο Παπαδόπουλο, για το ωραίο του γράμμα για τον ήρωα Κατσαντώνη, και να πω (όπως είπα και στον ίδιο) εκείνο το «ο ήρωας Κατσαντώνης έδωσε τη ζωή του για να είμαστε εμείς ελεύθεροι!» Ελεύθεροι, αλλά πού; Η «παροικιακή συρρίκνωση» έφερε και στην εφημερίδα μας, την έλλειψη επιστολογράφων και έμεινε σχεδόν μόνο με το χριστιανό «αιθεροβάμονα» του Chester Hill. Τούτος ο «Θεοφοβούμενος», απ' εδώ το φέρνει, από εκεί το πάει, «κορώνα» ο Χριστός στο κούτελό του. Βρε καλός είναι ο χριστιανισμός αν εφαρμόζονταν τα διδάγματά του, αλλά...

Θα του θυμίσω μόνο αυτό που είπε ο Βολταίρος. «Όσο θα υπάρχουν άνθρωποι που θα πιστεύουν σε τέτοιες αηδίες θα διαπράττονται εγκλήματα». Όμως αργεί και θα έπρεπε να είχε ήδη επισκεφτεί Τους Αγίους Τόπους και να μας είχε εξιστορήσει τις εντυπώσεις του, ίσως κάπως έτσι:

«Ο Λατίνος Άγιος Αντωνίνος, όταν επισκέφτηκε τη Ναζαρέτ είδε ένα κούτσουρο όπου καθόταν ο Χριστός σε παιδική ηλικία με τους συντρόφους του. Κι είχε μια περίεργη ιδιότητα αυτό το κούτσουρο. Όταν το έπιανε χριστιανός μετακινούνταν! Αλλά για τους εβραίους όσο και να προσπαθούσαν, έμεινε ασάλευτο»...

Στην Κανά ο Άγιος Αντωνίνος κοιμήθηκε «στο ίδιο κρεβάτι όπου αναπαύθηκε ο Χριστός» κατά την επίσκεψη του στο γνωστό γάμο της Καινής Διαθήκης» (Σιμόπουλος, Ξένοι ταξιδιώτες στην Ελλάδα επί τουρκοκρατίας κλπ.)

Τέτοια υπέροχα χάνουμε εμείς οι χριστιανοί, (μερικά για πάντα), αφού όπως είναι γνωστό την Κανά την ισοπέδωσε το Ισραήλ σβήνοντάς την απ' το χάρτη, με το βάνανσο βομβαρδισμό στον τελευταίο πόλεμο. Σιγά τον πόλεμο. Λετε να δοκιμάζαν αν το κούτσουρο μένει ακόμα ασάλευτο;

Τέλος παρέκβασης, και πάλι στη ραδιο-συνέντευξη.

«Οι ερωτήσεις της εκφωνήτριας στον «μεγαλοπαράγοντα» έγιναν κάπως έτσι:

«Είχε επιτυχία η τελευταία σας χοροεπερίδα από οικονομικής απόψεως»;

«Νομίζω κατά τη γνώμη μου πως ναι: είχαμε κάπως πολύ καλή επιτυχία».

«Την επόμενη ερώτηση αν θέλεις μην την απαντάς, οφείλω όμως να την

μερικούς φοιτητές στην Ελλάδα να βελτιώσουν τα ελληνικά –θα ήθελα όλους να τους στείλω- αλλά δεν υπάρχουν χρήματα». Θα ιδώ τι μπορώ να κάνω του είπα κλπ.

Την εκφωνήτρια να τη συμπαραστήσουμε τα μάλα, όπως λει ο άλλος ραδιοεκφωνητής που παρουσιάζει τα α-

καλά να το παίζουνε μεγάλο-ηγέτες. Φτάνουν κύριοι οι αποτυχίες φτάνουν οι περιγέλοι και οι χλευασμοί. Όσοι έχετε προσόντα και ηγετικές ικανότητες σηκωθείτε δείξτε την πυγμή σας και τη δύναμή σας. Όλοι γνωρίζουμε πως τα λεφτά υπάρχουν για ό,τι κι αν θελήσουμε, θα μπορέσουμε να το αποκτήσουμε. Υπάρχουν άραγε δυναμικοί ανεξάρτητοι ελεύθεροι κι αδέσμευτοι ηγέτες, πέρα από θρησκείες, έξω από πολιτική και επάνω σε ανθρώπινα συνθετικά, μα πάνω απ' όλα ό-

τι συντελεί, συνθέτει και αποτελεί Ελληνικά και μόνο «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΑΝΙΚΑ».

Υπάρχουν ικανοί, θαραλέοι, ελεύθεροι κι ανεξάρτητοι ηγέτες να κάνομε το πήδημα; Ιδού η Ρόδος!..

Βάιος Γκαραγκούνης
Cherrybrook.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αγαπητέ κ. Γκαραγκούνη, δημοσιεύουμε την επιστολή σας επειδή σεβόμαστε την ελευθερία της γνώμης, αλλά διαφωνούμε με τα σκληρά σχόλιά σας για χριστιανούς αναγνώστες, συνάδελφους και παροικιακούς ηγέτες. Καλό θα ήταν να είχαμε δυναμικούς κλπ, ηγέτες, αλλά στο μεταξύ τί πρέπει να γίνει? Να μη συγκεντρωθούν \$50.000 για τη γλώσσα μας και τί σημασία έχει αν γίνεται αυτό από φιλόδοξους ανθρώπους? Το πρόβλημα είναι ο πρόεδρος της Ανω Κρύας Βρύσης που κάθεται πάνω στην περιουσία του συλλόγου του και μόνη προσφορά του είναι δύο στεφάνια το χρόνο, αλλά απαιτεί τζάμπα ταξίδι στη Θεσσαλονίκη. Σ' αυτόν τα παράπονά σας.

G.X.

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΤΙΖΕΙ ΑΝΩΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΩΓΙΑ

ερωτήσω, τι χρηματικό ποσό συγκεντρώσατε, επαρκούν, ή τέλος πάντων θα βοηθήσουν τα μέγιστα, άξιζε-αξίζει να γίνονται εκδηλώσεις αυτού του είδους»;

«Συγκεντρώσαμε το ποσό των \$50.000 και είμαι της γνώμης πως άξιζε το κόπο. Όμως με στενοχωρεί το γεγονός πως δεν κάνουν το ίδιο και άλλοι οργανισμοί Σύλλογοι, Ομοσπονδίες κλπ, και να προσθέσω εδώ πως ο υπουργός Απόδημου Ελληνισμού κ. μπλα μπλα μπλα μας έδωσε \$10.000, και θέλω, δημοσίως και μέσω του Σταθμού σας να τον ευχαριστήσω θερμώς, και επί τη ευκαιρία να ευχαριστήσω και το σταθμό σας που πάντα μας συμπαραστέκεται».

Είναι ένα πρωινό προ ολίγων εβδομάδων και ξαπλωμένος στο κρεβάτι ρεμβάζοντας τα γηρατεία, κι αναπολώντας το «ο Παππούς βλέπει λιγάκι πως ξανάγινε παιδάκι!», αλλά ακούγοντας τα παραπάνω αρχίζουν να μου αναβοσβήνουν τα λαμπάκια.

Η εξήγηση ύστερότερα. Και το ράδιο συνεχίζει:

«Τι σας ώθησε να διοργανώνετε εκδηλώσεις του είδους, που φέτος γίνεται για δεύτερη χρονιά, και σε συνεργασία με άλλους; Πάντως σας αξίζουν συγχαρητήρια».

«Είμαι γνωστός του καθηγητή, του κ. Καραλή (γνωρίζομαστε από χρόνια) και καθώς μια μέρα συζητούσαμε μου λει: «θα ήθελα και φέτος να στείλω

θλητικά της Δευτέρας – αλλά ενώ έστησα αντί τη Δευτέρα 21 Ιουλίου, να ακούσω πως το Σύνδεν Ολύμπικ προκρίθηκε στον τελικό (Σάββατο 19/7/08) του (Tiger Turf Cup) έμεινα μπουκάλια. Τι πάθατε ρε παιδιά... χάσατε τη φωνή σας»;

Τώρα πόσο τούτος ο σταθμός υπηρετεί το σκοπό της δημιουργίας του, τέτοιου είδους συζητήσεις ίσως γίνονται σε άλλα «κύματα (με ή) χωρίς παράσιτα».

Κλείνοντας να πω ότι δεν είμαι ενάντια σε εκδηλώσεις, χοροεπερίδες ή σιδηρήποτε συνεργεί, βοηθά και στηρίζει ελληνική κουλτούρα, ελληνικά γράμματα, ελληνική Γλώσσα. Εάν όμως η παροικία δεν αφυπνιστεί δεν συνενωθεί και δεν συνεργασθεί σε μια γροθιά άνευ μεμψιμοιρίας, πάντα θα παραπαίει χωρίς αποτέλεσμα, χωρίς επιτυχίες. Πόσο υπερήφανοι νιώθουμε με τον τρόπο που ενεργήσαμε, χειριστήκαμε τα σχετικά με την υποθεση των καταστροφικών πυραγών;

Γι' αυτό διαφωνώ και θα διαφωνώ εν όσο τέτοιου είδους εκδηλώσεις γίνονται μεμονωμένα, ασυντόνιστα και από μερικούς που θέλουν σώνει και

Ο... άκαρδος... χωρίς σκίτσο αγάπης!!!

Αγαπητή σύνταξη.

Δεν έμαθε πως να αγαπάει. Ούτε στο στήθος του μέσα καρδιά για κανέναν να πονάει. Η ζήλεια ήταν η δική του παρέα. Και στο πνεύμα κρυβόταν η σατανική του ιδέα. Ψιτ! Φώναξε στην άγνωστη που βρήκε στο δρόμο. Χωρίς να γνωρίζει εκείνη ελαττώματα από τον άγνωστο του τρόμου. Και της έταξε λαγούς με πετραχειύλια. Που τα πίστεψε! Πώς ήταν!!! ΠΡΑΣΙΝΑ τ' άλογα. Κι ανέβηκε στην συρρόμενη άμαξα. Στα ΡΩΤΑ όμως συνήθεια έλεγε!!! Πάντα... Πώς περνάει καλά. Κι έκρυβε μέσα της τόσα... ΑΧΩΝΕΥΤΑ κακά. Δεν τολμούσε την αλήθεια σε κανέναν να πεί. Και μαράζωνε ώσπου το τέλος να 'ρθεί. ΣΦΑΓΕΑΣ με χαντζιάρι χασάπικο την έσφαξε πισώπλατα. «Το σκυλάκι ξεψυχούσε στ' αλώνι και η δασκάλα ακέφαλη μες το αίμα στο σαλόνι. Ο άκαρδος ΔΡΑΣΤΗΣ στους δρόμους ΜΑΝΙΑΚΟΣ και βολτάριζε με το κομμένο κεφάλι. Στο θέαμα έκλαψαν μικροί και μεγάλοι. Πειθαρχία στους άτακτους φονιάδες ποιός ΝΟΜΟΣ θα βάλλει! Και στην μαχαιριά με βρασμένο λάδι και φούχτα αλάτι το αίμα να παστώνει! Δήμει να κλαίει ο φονιάς και κανείς να μην τον γλιτώνει. Πού είσαι Θεία Δικαιοσύνη. Που είσαι Θεά Κόλαση να χοχλάξουν οι λέβητες και οι κονταρομάχοι καλλικατζάρου να σύρουν το κορμί βαθειά στο καζάνι. Ποιός άγγελος θα παραλάβει την ψυχούλα που κλαίει χωρίς παρηγοριά. Που τα μικρά παιδιά δεν έμαθαν την αλήθεια από την πονεμένη δασκάλα.

Μετά τιμής
Κων. Τσοννάκας

